

Zakgeld

Gewoonlijk knip ik elke week van vele konijntjes de nageltjes. Een voor mij kleine inkomst, maar voor het dier vaak een grote uitkomst! Soms zie ik nagels van konijnen en cavia's of varkens die zo lang en krom gegroeid zijn, dat ze een beletsel vormen voor het welzijn van het dier.

Dieren die in "gevangenschap" worden gehouden door de mens, dienen extra verzorging te genieten, willen ze als dier door het leven gaan. Maar al te vaak kunnen wij mensen die natuurlijke omstandigheden waar een dier naar vraagt, niet nabootsen en ontstaan door die opgedrongen huisvesting vele problemen met een dier!

Uitingen van verveling van het dier in gevangenschap zijn, het alsmaar de zelfde ronde lopen in het door de mens aangeboden verblijf of het veroorzaken van letsel aan zichzelf. Uiteraard komt agressie vaak voor en door de onthouding van een partner, treden schijnzwangerschappen vaak op of andere hormonale afwijkingen.

Heel even beperk ik me nu tot de nagels van een konijn. In de natuur slijten die op een natuurlijke wijze. Eenmaal opgesloten in een hokje van vijftig bij zestig centimeter, is het logisch dat we een dier het rennen in de natuur en dus ook het normale afslijtingsproces van de nagels hebben ontnomen. Nu weet ik ook wel dat ons hedendaags konijntje uit de dierenwinkel helemaal niets meer te maken heeft met het in het wild rondrennend dier. Het is door de vraag, op kleur en vormgeving, uit onze samenleving ontstaan!

Ik sta op een woensdag, zoals elke week, een konijntje van zijn lange nagels te ontdoen. Zoals gewoonlijk staan vele kinderen, die dan aanwezig zijn, mijn handelingen gade te slaan. Ik vertel hun dan alles over het konijntje, de goede of slechte conditie van het dier. Vanaf de neus tot het puntje van de staart wordt het dier dan besproken. Als laatste wordt met veel gegiechel, van mijn jonge leerlingen, onder de staart van het dier gekeken en moeten ze het geslachtsorgaan van het dier bepalen. Is het een mannetje of een vrouwtje? Doorgaans heeft vijftig procent van mijn jonge leerlingen het geslacht juist bepaald, even hoog dus als bij de konijntjesverkoper in een "dierenspecialzaak".

Eens na zo'n konijnenles, kwam een klein dierliefhebbend meisje naar me toe dat haar konijntje ook heeele lange nagels had. Ze was met haar liefste dier al bij de dierenarts geweest op het spreekuur om de nagels te laten knippen. De dierenarts vroeg eerst hoeveel geld ze bij zich had. Ze vertelde dat ze al haar spaargeld had meegenomen om haar konijntje weer gelukkig te maken. Ze opende haar handje en bood de arts al

haar bezittingen in geld aan. De bewuste arts telde de inhoud van het kleine handje van de jonge dierenvriendin en constateerde dat ze nog even verder moest sparen!

De "mede door mij opgeleide" dierenarts had voor zijn werkzaamheden niet genoeg aan slechts achttien guldens aan kleingeld! Ze werd naar huis gestuurd met haar diertje en kon terug komen als ze voldoende geld had.

Ze was nu aan het sparen, volgende maand was ze jarig en misschien kreeg ze dan van haar oma vijf gulden! Met nog enkele giften van vriendinnetjes erbij kon ze dan de nagels van haar konijntje laten knippen!

De tranen staan echt in mijn ogen na het horen van zo'n verhaal. Ik deel het kind mee dat ze direct op haar fiets moet stappen en haar konijntje bij mij moet brengen voor het knippen van de nagels. Ze vliegt met nog twee vriendinnen weg op de drie fietsjes. Ze zijn binnen een half uur weer terug op mijn asiel met 'Snuffie' in een mandje. Ik knip de nagels van haar diertje en het kind is dolgelukkig.

Ze wil haar spaarcenten aan mij geven! Ik vraag haar slechts, een gulden, in de fooienpot van het asiel te doen. Van het resterende spaargeld moet ze haar dier goed verzorgen, vertel ik haar.

Ik zie nog de prachtig glimmende "dierliefhebbende" oogjes van het kleine meisje. Alsof ze wilde zeggen: "Hoe kan dat nou, een gulden"? Als wij diergeneeskundigen, dier en mens een warm hart toedragen zijn over extreme vraagprijzen voor onze diensten niet in overeenstemming met het welzijn van onze dieren! Ze beletten niet alleen het bezoek aan een dierenarts, ze geven ons ook een naamplaatje, daar moet je niet te vaak komen!

De diergeneeskunde is echt niet gebaat bij zulk soort uitschot in onze gelederen wat niet alleen de mens, maar ook het dier op een dwaalspoor brengt. Zal ik nu wel of niet naar de dierenarts gaan?

Ik moet echter wel aan alle dierenliefhebbers medelen dat ook ik moet meegaan in het door de regering opgelegde verplichte afdragingen aan de staatskas, dat ik de prijzen voor het rondom knippen van nagels en mogelijk ook de tanden van een konijntje heb moeten verhogen naar ... EEN EURO!

Ik heb ooit gezworen de diergeneeskunde te dienen!

SKUKUZA

